

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 58/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. M. P., Ž., a Ing. P. S., Ž., zastúpených advokátom JUDr. Ing. J. L., Advokátska kancelária, Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 155/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. M. P. a Ing. P. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. októbra 2012 doručená sťažnosť JUDr. M. P., Ž., a Ing. P. S., Ž. (ďalej len „sťažovatelia“), pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie ich

záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 155/2011 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že okresný súd v napadnutom konaní uznesením z 28. júna 2011 vydal predbežné opatrenie, ktorým uložil povinnosť sťažovateľom umožniť navrhovateľom prístup a právo cesty peši, motorovým vozidlom k nehnuteľnostiam vo vlastníctve sťažovateľov a zároveň uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania smerujúceho k zamedzeniu takéhoto prístupu a práva cesty. Sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že „podaním zo dňa 08.09.2011 žiadali, aby súd predbežné opatrenie v zmysle § 77 ods. 2 OSP zrušil“.

Sťažovatelia sú toho názoru, že „Okresný súd v Žiline porušil právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde v Žiline, č. k. 2C 155/2011, nakoľko o návrhu na zrušenie predbežného opatrenia vôbec nerozhodoval za obdobie dlhšie ako jeden rok“.

Sťažovatelia tiež v sťažnosti uviedli, že „dňa 14.02.2012 sme podali sťažnosť do rúk predsedu Okresného súdu v Žiline, avšak bez výsledku“.

Sťažovatelia v závere svojej sťažnosti navrhujú, aby ústavný súd po prijatí ich sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo JUDr. M. P. a Ing. P. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd Okresným súdom v Žiline postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 2C 155/2011 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Žilina prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 2C 155/2011 konať bez zbytočných prietahov.

3. JUDr. M. P. a Ing. P. S. priznáva primerané finančné zadosťučinenie každému po 3.000,- € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Žilina je povinný uhradiť sťažovateľom trovy právneho zastúpenia vo výške 269,58 € na účet právneho zástupcu JUDr. Ing. J. L., advokát, Ž., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03). Uvedené obdobne platí aj pre základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 38 ods. 2 listiny.

O zjavnej neopodstatnenosti s'ťažnosti (návrhu) možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci, proti ktorému s'ťažnosť smeruje (v tomto prípade okresnému súdu), nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva, ktoré označili s'ťažovatelia, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ako aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán (všeobecný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, II. ÚS 76/06).

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je považovaná s'ťažnosť za zjavne neopodstatnenú aj vtedy, ak preskúmanie namietaného postupu, resp. rozhodnutia všeobecného súdu v rámci predbežného prerokovania vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného práva alebo slobody s'ťažovateľa, realnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí s'ťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, II. ÚS 104/04).

S'ťažovatelia v s'ťažnosti tvrdili, že okresný súd vo veci ich návrhu (z 8. septembra 2011) na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia (z 28. júna 2011) v napadnutom konaní je viac ako rok nečinný, čím dochádza k porušovaniu ich označených práv.

Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil nasledovné skutočnosti podstatné pre posúdenie vecí. Sťažovatelia proti nariadenému predbežnému opatreniu podali v lehote odvolanie (14. júla 2011), ktoré okresný súd spolu so spisovým materiálom predložil Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) 24. októbra 2011. Krajský súd rozhodol o odvolaní sťažovateľov uznesením sp. zn. 10 Co 313/2011 z 25. januára 2012 tak, že zmenil rozhodnutie okresného súdu o predbežnom opatrení. Proti zmeňujúcemu rozhodnutiu krajského súdu bolo okresnému súdu doručené dovolanie 14. marca 2012, ktoré spolu so spisovým materiálom okresný súd predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) 19. apríla 2012. Najvyšší súd rozhodol o dovolaní uznesením sp. zn. 4 Cdo 101/2012 z 28. mája 2012 tak, že zrušil uznesenie krajského súdu sp. zn. 10 Co 313/2011 z 25. januára 2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uvedené uznesenie najvyššieho súdu bolo doručené okresnému súdu 2. júla 2012, ktorý obratom ten istý deň rozhodnutie najvyššieho súdu spolu so spisovým materiálom zaslal krajskému súdu na opätovné rozhodnutie. Vec sa v súčasnosti nachádza na krajskom súde.

Z uvedených zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovatelia podali odvolanie (14. júla 2011) proti nariadenému predbežnému opatreniu na okresnom súde skôr, ako doručili svoj návrh (8. septembra 2011) na zrušenie toho istého predbežného opatrenia. Keďže okresnému súdu bolo doručené odvolanie skôr ako návrh na zrušenie predbežného opatrenia, nemožno mu vyčítať postup, ktorý smeroval k predloženiu podaného odvolania krajskému súdu na rozhodnutie. V konkurencii dvoch procesných úkonov smerujúcich k zrušeniu nariadeného predbežného opatrenia okresný súd správne nerozhodoval o návrhu na zrušenie predbežného opatrenia, pretože odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, má prednosť pred návrhom na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia, a to z dôvodu, že pokiaľ pri odvolaní proti predbežnému opatreniu sa skúma, či boli splnené zákonné podmienky na jeho nariadenie (teda, či existujú dôvody na jeho nariadenie), pri zrušení sa skúma to, či pominuli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené. Keďže o odvolaní proti predbežnému opatreniu nebolo ešte právoplatne rozhodnuté, nie je možné rozhodovať o tom, či dôvody, pre ktoré bolo nariadené, už pominuli alebo nie.

Vychádzajúc z uvedených záverov je ústavný súd toho názoru, že existovala a existuje prekážka, pre ktorú okresný súd vo veci návrhu sťažovateľov na zrušenie predbežného opatrenia v napadnutom konaní nemohol a zatiaľ ani nemôže rozhodnúť. Ústavný súd v tejto súvislosti vychádzajúc zo svojich zistení o priebehu napadnutého konania dodáva, že okresný súd postupoval v súlade s označenými právami sťažovateľov. Z uvedeného dôvodu ústavný súd v rámci predbežného prerokovania sťažnosť sťažovateľov odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní, bolo bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi uvedenými v petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. januára 2013